

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΕΓΚΟΝ ΚΟΡΤΙ

ΟΙ ΣΟΥΛΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

Πώς πρωτοπήγες ο καπνός στην Κωνσταντινούπολη. Ένας θρησιώδης σουλτάνος. Τέ μίσης τον έναντιον τών καπνιστών! Η μεγάλη πυρκαϊά τού 1633. Η δυσφορία τού λαού. Η άποθηρώσις τού σουλτάνου! Κρεμάλα και σφαγή! Απετρέπαια εγκλήματα. Κερμένες μύτες κι' κούτι ξερριζωμένα! Η άποκεφάλις τών χιλίων αιχμαλώτων. Η συνήθεια τού ταμπάκου, κτλ.

Α καράβια, που ξεκινούσαν απ' τα ήλλανδικά και τ' ισπανικά λιμάνια, ή γαλλές τής Βενετίας, και τ' άγγλικά έμπορικά, που ταξείδευαν για έμπορικούς σκοπούς στην Κωνσταντινούπολη, έφταναν, κατά τ' ήμισυ του δεκάτου Έκτου αιώνου, πρώτα την συνήθεια του καφέ, και λίγο άργότερα, κατά τ' ήτλη του ίδιου αιώνου, τον πρώτο καπνό, στην πόλι του σουλτάνου. Η συνήθεια του καπνίσματος διαδόθηκε πολύ γρήγορα στην Κωνσταντινούπολη. Η τουρκική αυτοκρατορία θρυσόταν, τότε, στην κακότη της παρωσιής της, που ήξε άρχισε να γίνεται αισθητή, ιδίως απ' τον καιρό του θανάτου του Σουλτανού του Δευτέρου, του Μεγαλοπρεπού, υπό την ήγεμονία του οποίου ή τουρκική δύναμη ήξε γτάσει στο ανώτερο σημείο τής άκμής της.

Από τ' 1603, βασίλευε στην Κωνσταντινούπολη, ο σουλτάνος 'Αχμέτ ο Πρώτος, που ήπ τών ήμερών του άρχισε ν' αϊζάνη ή έπνορη του χαρεμιού και τών ευνούχων, τών κρυλών τής πόλης τής μακαριότητος. Υπό τόν σουλτάνο αυτόν, άρχισε να διαδίδεται και ή συνήθεια του καπνίσματος, και στην Τουρκία, σχηματίσθηκαν άμέσως δύο κερίδες — μία ήπει και μια κατά τής συνήθειας αϊτής.

Η ιστορία δηλαδή ήπαλααϊαίνεται: Σήμερα βλέπουμε το ίδιο φαινόμενο στη Βόρεια Αμερική, σχετικά με το ζήτημα τών οινονεματωδών ποτών. Αλλά στην Τουρκία τής έποχής εκείνης, το ζήτημα του καπνίσματος διήγε μεγαλύτερο φανατισμό! Με το μέρος τών έχθρών του καπνού τάχθηκαν — σύμμαχοι πολύτιμοι — οι κωπητές, οι Τούρκοι κληρικοί, που δήλωσαν πως το κάπνισμα δέν σμιδιβάζεται με το ζωράν.

Γι' αυτόν τόν λόγο, απ' τις πρώτες ήδη μέρες τής βασιλείας του 'Αχμέτ, έξεδόθηκαν και τ' πρώτα σουλτανικά διατάγματα έναντιον του καπνίσματος. Ο θρόνος, μάλιστα, αναφέρει, ότι οι ήπύρκοι του Πατισάχ, που συνλαμβάνοντο κελύζοντες, υποβαλλόντουσαν, προς παραδειγματισμό τών άλλων, στην έξής ποιή: Τους περνούσαν το καλαμ που κάπνιζαν, απ' τ' ουδοίνα, βαθιά, μέσ' στη μήτη, και τους διεπύλεπαν άπάνω σ' ένα γάδαρο, μέσ' απ' τούς δρόμους τής Σταμπού... 'Αλλ' έπρόκειτο, μάλλον, για μεμονωμένες περιπτώσεις, και τ' διατάγματα δέν έφηριμύζοντο με την άγριαν αισθηρότητα, με την όποιαν καταδικάζοντουσαν οι καπνισται, υπό τόν Μουράτ τόν Τέταρτο, τόν επικαλούμενο 'Αγριο, τόν γιού του 'Αχμέτ! Ο Μουράτ αυτός, που ανέθηκε στο θρόνο σε ήλικία δεκαεσσάων μόλις χρονών, αναδείχτηκε ο ένεργητικώτερος, αλλά συγχρόνως, ο άγριώτερος κι' ο αμμοθορώτερος, απ' όλους τούς σουλτάνους, που βασίλευαν ποτέ στο 'Οθωμανικό Κράτος...

Επειδή το ζωράν άπαγορευόταν στους πιστούς του Μωάμεθ το κρσι, άναγκαστικά ο καφές κι' ο καπνός ήξαν γίνει, κατά τ' πρώτα χρόνια τής βασιλείας του Μουράτ, ένα είδος πρώτης ανάγκης — μια άληθινή πηγή άπολαύσεως, για τους ήδουπαείς 'Ανατολίτες, που με την τεχνητή ή περιέργεια, που προκαλούν διάφορα ναρκωτικά, περνούσαν ήρες εϋδαιμονίας και μακαριότητος. Ένα είδος «προκαταβολής» του μακροβιου του παραδείσου! Το κρσι άπαγορευόταν — κι' όμως οι Τούρκοι ποιητά, έπηρεασμένοι απ' τούς Πέρσας, έξινιμούσαν τόν καφέ, τόν καπνό, τ' όπο και το κρσι, ως τ' τέσσερα στοιχεία του κόσμου τής ήδονής, ως τ' τέσσερα κμαζιλίρια στο σοφά τής άπολαύσεως... Κι' έν τούτοις οι σοφοί τής έποχής εκείνης, που έγραφαν γι' αυτά, άλλοτε τ' άξιμούσαν, κι' άλλοτε τ' καταδικάζαν, ως δολώματα του Σατανά!

Ο σουλτάνος Μουράτ, που άν και κερμούσε τούς άλλους ποΐταν κρσι, ήταν ο ίδιος, παρ' όλες τις άπαγορευσεις, φοβερός πότης, δέν έβρισκε κωμική ενχαρίστησι στο κάπνισμα. Κι' έξ άλλου, τ' πρώτα χρόνια τής βασιλείας, ήπύρξαν έξαιρετικά δύσκολα, για τόν νεαρόν αυτόν ήγεμόνα, με το γλωμύ πρόσωπο, τ' σπανηροδόλα μαύρα μάτια,

και τ' μαλλιά τ' μαύρα σίν την πίσσα! Παράλσι τής πειθαρχίας στον στρατό, στάσεις διαρκείς τών Γενιτάρων κι' έσαντλήμένο απ' τις ανάγκες του χαρεμιού, θησαυροφυλάκιο — αϊτή ήταν ή κληρονομία του!

Με πρωτόκοστη άγριότητα, ο Μουράτ θέλησε τότε να έπαβληθη, και να έπιβάλη την τάξη: 'Όσοι διατροποΐσαν, όσοι έβανον τού κεφαλιού τους, έβαναν, άμέσως, τού... κεφάλι τους! Τους άποκεφάλιζε, τους έσφαζε!... Αλλά με την ίδιαν αμμοθορώ άγριότητα ο Μουράτ στράφηκε κι' έναντιον κάθε πράγματος που τόν δυσαρεστούσε: Και μεταξέ τόν δυσαρέστον του πραγμάτων, έβανε να ενε και τ' κάπνισμα! Οι καπνιστά, που σύγγαν τότε στα καφενεία και στα ειδικά καπνιστήρια τής πρωτεύουσής, άρχισαν να καταδικάζονται άγρίως...

Αλλά το σύνθημα για την έξοντωσή διότι του καπνίσματος, τ' όδωσε ή μεγάλη πυρκαϊά, που άποτέφρωσε σχεδόν τη μισή Κωνσταντινούπολη, στις 7 Αύγουστου του 1633. Η γυναικεί τού σουλτάνου, ή ευνουχισμένες του χαρεμιού του, τόν ήξαν κάνει, ως τότε, πατέρα έφτά κοριτσιών, αλλά στις 6 Αύγουστου έλξ' έλθε στον κόσμο, μέσ' στο χαρεμ, κι' ένας γυός! Η πρωτεύουσα γυόταξε την γέννησι του διασώχου, με φωταψίες και με πανηγύρια... Σαφηνά, σ' ένα καράβι δεμένο στο λιμάν, έξερράγη πυρκαϊά, που μεταδόθηκε, απ' τόν αέρα που φρουσε, με καταπύρκτη ταχύτητα, μέσ' στην πολιτεία: Σούλενες καλύδες και ξύλινα μεγαλοορεπή σπία πασάδων, τζαμά και στρατώνες τών Γενιτάρων, έβαναν, σε ήλια, σάχη... Σέ δυό απ' τις μεγαλειότερες συνοικίες τής πόλεως, δέν ήξαν μείνει παρά δυό μονάχα σπία! Είχαν και παραπάνω από έκοσι χιλιάδες ξύλινα σπία! Η καταστροφή ήταν πρωτοφανής...

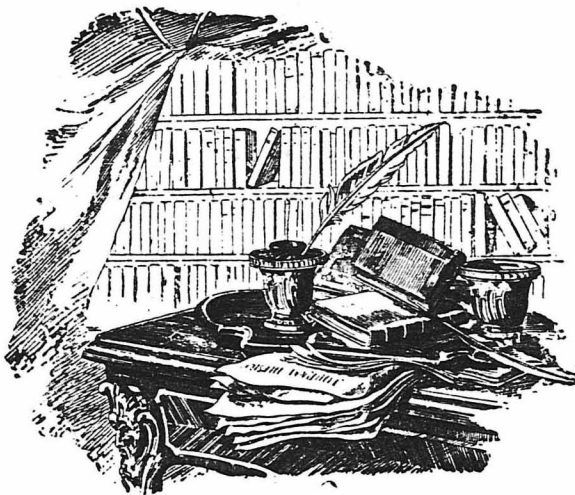
Ο πληθυσμός, που ξημερωόθηκε στους δρόμους, δογγούσε και καταριόταν τόν σουλτάνο και τούς ήπαλλήλους του, στην άπρονουση τών όποιων άπέδιλε το ξαπλώμα τής φοβερής φωτιάς! Στα καφενεία μαζεύονταν κόσμος, και, καπνίζοντας, σχολίαζε δυσμεώς την κατάσταση...

Ο Μουράτ, μμοχμένος το παράδειγμα του Χαρούν-άλ-Ρασίντ, του περιφημου χαλίφη τής Βαγδάτης, συνήθιζε να κελροφρη μεταμφισμασμένος, μέσ' στο λαό, για ν' αντιλαμβάνεται αυτοπροσώπως τις διαθέσεις τών ήπύρων του. Στις περιπλανήσεις του, λοιπόν, αυτές, ο σουλτάνος άκουγε, μέσ' στα καφενεία και τ' καπνιστήρια, τ' πό ευκαλή σγόλια, κατ' το ίδιο και τής Κιβερνισέ, τού...

Με το πρόσχημα τότε πως ή πυρκαϊά ήξε προέβη από άπροεξία καπνιστών, που πετούσαν κατά γής την άναμμένη σάχη του καπνού τους, ο σουλτάνος έδωσε διαταγή στα άπνοναμικά του όργανα, να κλειστον όλ' αυτά τ' καφενεία και τ' καπνιστήρια, που τ' θεωρούσε ως κέντρα κι' έστιές αντιδράσεως! Αλλά δέν άρκεσθήκε μονάχα σ' αυτό: 'Επει' από λίγο, το κάπνισμα άπαγορευόταν μέσα σ' όλη την Κωνσταντινούπολη, έπ' ποιή θανάτου! Ο ίδιος ο Μουράτ, μεταμφισμασμένος, παρεκολούθουσε την εγαρμογή τών διαταγών του, γυφίζοντας, τη νύχτα, μέσ' στην πόλη... Κι' άλλόμονος σ' έβεινον, που θα τόν τσάωναν κάτω να φοιμάρη: Η άλλη μέρα δέν τόν ευρίσκε! Οι κατάσκοποι του αμμοθορόν σουλτάνου, τόν έσφαξαν άμέσως...

Του κάκου κελροφορούσαν διάφορα άνώνημα έγγραμματα, που σύσταναν με τρόπο στον σουλτάνο, να φρονιτή να πνίξη καλύτερα τούς άναστεναγμούς τών ήπύρων του, άνακουφίζοντάς τους, παρά να κινηγάη τόν άθδο καπνό, που έβγαίνε απ' τ' ρουθοΐνα τους! Τ' έγγραμματα αυτά, άν ήξαν κάποιο άποτέλεσμα, αυτό ήταν ν' άποθηρώσουν τόν φοβερό σουλτάνο... Με το πρόσχημα τής καταδίκης του καπνίσματος, ο Μουράτ κερμούσε, τόν ένα μετά τόν άλλον, όλους τούς έχθρούς του, με πό πολλή προθυμία, μάλιστα, άφου, μετά τόν θάνατό τους, γινόταν κληρονόμος τους...

Η άγριότητά του άπέμεινε παρομοιάδης! Σκότωνε και κερμούσε από σαδισμό, από καθαρή θρηωδία! Δέν σεβόταν κανένα! Είχε διατάξει ν' άνασκολοπώνουν και ν' άπαγχονίσουν και Γάλλους διερωμηνείς άκόμα, έκοδε τις μύτες και τ' αυτιά τών Περωών άπεσταλμένων και στ' άχωρητριαμένα πρόσωπά τους κάρφωνε έπειτα τ' γράμματα, που

Ήσαν έντεταλμένοι να του παραδώσουν ! Σκότωσε τόν θεράποντα γιατρό του, δίνοντάς του να καταλή η μεγάλη δόση όπιου και τόν υποχρέωσε κατόπιν να παύσει σκέψη μαζί του, μόνο και μόνο για ν' απολαύσει τήν έπιθανάτιο του άγωνίου, και τούς φριχτούς πατισμούς του μαρτυρίου του !

Στίς περιουσίες του, στίς έξοχότητες του, στο στρατόπεδό του, έστησαν διακόσις τίς φοβερές χειράδες, άπ' τίς όποιες έβγαιναν κοίνας, κατά χιλιάδες, τά σώματα τών άνηχών που είχαν φοραθή φουμάροντες ! Σέ κάποια έξοχότητα του έναντίον τής Πεερσίας, ό θηριώδης σουλτάνος έδωσε διαταγή να παραταχθούν, έξω άπ' τή σπηή του γίλιου Πέρσου αχμάλωτοι και στο πλεονό του καθενός να στέκεται κ' άπάνω δίμυς. Μόλις παρουσιάσθηκε σέ λίγο στήν εισοδο τής σπηής του ό Μουράτ, τά τεσκόρια τών δημίον ήρώθησαν συγχρόνως έπεσαν άπάνω στα κεφάλια τών Περσών, και χιλια κεφάλια έπεσαν σκεδόν διά μιάς !..

Τό όνομα και μόνο του φοβερού σουλτάνου έμπούσε τόν τρόπο και τήν φρίκη ! Κι' όμως παρ' όλη τήν θηριωδία του, παρ' όλη τήν τρομοκρατία του και τίς διάφορες χειράδες — ή ίσως εξ αίτιας όλων αυτών, από φριχτή αντίδραση — τό πάθος του κατισματός στο λαό γινόνταν νατόωτερο ! "Επει' άπ' τό θάνατο του τέρατος αυτού, του Μουράτ Τετάρτου — που τά θύματά του έφθαναν, κατά τά τελευταία πέντε χρόνια μόνον τής τυραννίας του, τίς είκοσιέντε χιλιάδες! — άνέθηκε στόν θρόνο, στα 1640, ό έκτεθλημμένος και ήδυπαθής 'Ιμπραήμ, ό όποίος ήταν όργανο από το χειρισμό του... 'Επ' τής βασιλείας του, τά διατάγματα του Μουράτ, έναντίον του κατισματός, δέν καταργήθηκαν. 'Η άνάμνηση του θηριώδους σουλτάνου, διετηρείτο ακόμα νοτή στα πνεύματα, κ' όλοι τόν έτρεμαν, ακόμα και στόν τάφο του...

Κατά τά τελευταία χρόνια τής βασιλείας του Μουράτ, κ' έπ' τών ήμερών του 'Ιμπραήμ, ελγ' έικρατήθηκε και διαδοθή ή συνήθεια του ρουφιγματος του καπνού άπ' τή μητή, στο όποιο κατέφευγαν πολλοί που φοβόντουσαν τίς συνέπειες του κατισματός. Κι' έτσι έγκαινήσθη ό σταυμάτος, που εξακολούθει σκεδόν ως τίς ήμέρες μας...

Και μοναχά έπ' τής βασιλείας του σουλτάνου Μωάμεθ του Τετάρτου, που άνέθηκε στόν θρόνο στα 1648, και που νικήθηκε άργότερα στα 1688, έξω άπ' τά τείχη τής Βιέννης, καταργήθηκαν, τελοσπάντων έντελώς, οι άσθηροί άπαγορευτικοί νόμοι έναντίον του κατισματός ! 'Ο Μωάμεθ ήταν ό ίδιος μανιώδης κατισστής — κ' άπ' τήν εποχή εκείνη ό καπνός διαδόθηκε καταληκτικά σ' όλη τήν Τουρκία, ή όποία κατέληξε, στο τέλος, να γίνη έκκοσμημένη καπνοπαγωγός κ' ή ίδια...

ΑΤΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ ;

Μεγάλη ύπηρξε ή έκληξις στην Εύρώπη όταν ό καθηγητής 'Ερμπεργκ άνεκοίνωσε για πρώτη φορά, ότι ή κορώδης πέτρα, με τήν όποία καθάρουμε τά μετάλλια σκευή, δέν εινε τίποτ' άλλο παρ' ανένωσης λευκώνον μικροσκοπισμών, τόσον μικροσκοπιζών, ώστε ν' απαιτούνται εκατόν όγδόντα εκατομμύρια άπ' αυτά για ν' άποτελεσθή ένα χαλικάκι ίσα με ένα σπειρί σπύρι. ***

"Εχει παρατηρηθή ότι τό άνάστημα παντός άτομου εινε ψηλότερο τό πρωί, παρ' ό το βράδυ. 'Η διαφορά αυτή φτάνει κάποτε μέχρι δυό και τριών εκατοστομέτρων. 'Η έξηγήσις του φαινομένου εινε φυσική και άπλουσιτάτη : 'Επειδή όλη τήν ήμέρα ό άνθρωπος περιπατεί και εογάζεται, τά δίμυσα τών όστών του παθαίνουν μια συμπίση, έκταπίζοντας τή μαλακή ουσία που ύπάρχει στις όσθρώσεις. Τή νύχτα όμως, κατά τήν διάρκεια του ύπνου, επανέρχεται στις όσθρώσεις ή ουσία, που έξετοπιάθη, άπομακρύνει κατά τι τά όστά κ' έτσι τό άνάστημα ψηλώνει κατά τι. ***

Πολύς λόγος έγινε άλλοτε στη Γαλλία για τό χρώμα τών ματιών του Μεγάλου Ναπολέοντος. Πολλοί ισχυρίζοντο ότι ήταν άκαθορίστος χρώματος, άλλον άνοχτού και τέλος συνεφώνησαν όλοι με τή γνώμη που διετύπωσε ό Λουδοβίκος Λομπά, ως έξης :

— Τά μάτια του Ναπολέοντος ήταν γαλιανά με άνταύγειες χάλυθος. Τό περίεργο σχετικώς εινε ότι στις διάφορες προσωπογραφίες του οι καλλιτέχνη παρουσιάζουν τόν Ναπολέοντα κάθε φορά και με διαφορετική απόχρωση ματιών. ***

'Η στήνη διαλυμένη στο νερό με άσβέστη άνάδιδει μια λεπτή μωρούδια, τήν όποια δέν μπορούν να ήσφοφρον ή μυήγες. Γι' αυτό άν θέλετε ν' απαλλαγίτε από τά έννοχλητικά αυτά έντομα βάλετε στο δοματίό σας ένα δοχείο με τήν παραπάνω διάλυση.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Κατά τήν νεότητα φτάνει κανείς από τίς αισθήσεις στην καρδιά, και κατά τήν ώριμη ήλικία από τήν καρδιά στις αισθήσεις.

Λαμαρτινός :

— Πριν αγαπήσει δέν έχει ζήσει κανείς άκόμα, όταν πάγη ν' αγαπάει δέν ζή πειά καθόλου.

Κίνκ :

— Τήν ίδια στιγμή που τό στόμα της έλεγε : «Δέν θέλω», τά μάτια της ένψύχριζαν : «Δέν είμαι και τόσο σίληρή...».

Λίνι Ντέ Λά Σαμπλιέρ :

— Στόν έρωτα άξίζει κυρίως ή άσχη. Γι' αυτό μη σάς φτάνεται παράξενο που όλοι θέλουν να ξαναρχίζουν πάντα.

Πρίγκιψη ντε Λίνι :

— 'Η γυναίκα συγχωρεί και τίς χειρότερες πράξεις, όταν καταλάβη πως τίς ήσπώνησεν ή άμορφιά της.

Όύγκω :

— 'Η φίλια δυό γυναικών εινε πάντα σικουοσία έναντίον μιας τρίτης.

'Αλφόνσος Κάρο :

— 'Η καρδιά μιας γυναίκας εινε σαν ρόδα, που κάθε έραστής μαδάει κ' από ένα φύλλο. Στο τέλος δέν μένουν για τό σύζυγο παρ' ό μόνο τ' άγκάθια.

Σοφία 'Αρνου :

— 'Η χήρες κάνουν τό ένκόμοιο του μακαριότη μόνον και μόνον για να δίνουν ένα πρότιπο προς μίσηπιν στόν δεύτερο σίζυγο.

Α. Βεμάρο :

— 'Η φίλια εινε ό μεγάλος λόγος τών γυναικών όταν πρόκειται να ήσποδεχθούν ή να άποταμίσουν τόν έρωτα.

Σαίν Μπέδ :

— Οι θυμοί τών έρωτεπιμένων εινε σαν τίς καλοκαιρινές μπόρες που κάνουν τήν έξοχή πώ όρώσια και πώ πρόσηνη.

Κυρία Νέκκερ :

— Στόν έρωτα μόνον όταν τήν χάσουμε έκτιμούμε τήν άληθινή άξία της εύτυχίας.

Γουσταύος Λέ Ρουζ :

— 'Υπάρχουν πολλές γυναίκες που θα ήταν άξιαγάπτες, άν ήμπορούσαν κάτω να ήσπονηθούν πως εινε τέτοιες.

Μαριόβ :

— 'Η άγάπη που αισθανόμαστε για τούς άλλους, εινε συνήθως μια μορφή τής φιλαντίας.

'Αλέξανδρος Μερσερό :

— 'Η γυναίκες ως πρώτη άνάγκη της φίλιας θεωρούν τήν έμποτισήνη.

Κυρία ντε Σταέλ :

— Εινε εύκολότερο να είσαι έραστής παρ' σίζιγος, άως εινε πώ δύσκολο να χεις πάντα πνεύμα από τό να ής ποτέ-ποτέ έξηνάδες.

Μπαλζάκ :

— Στόν έρωτα ή καλωσύνη δημιουργεί άχαρίστους, ή πρώτης τιράννης και ή καλή πίστις προδότες.

Κυρία ντε Ρικουμπόν :

— "Αν μια γυναίκα που ήσπερμανεύεται για τή γενιά της φανή άπιστη στόν άνδρα της, πρέπει να παραδοθή στα σκαλιά να τή φάνε μέσα στη δημόσια πλατεία.

Νόμος του Μανου :

— Μην άνοιγείτε τά μάτια της νεότητος. 'Ασπύστε τήν τρυφερή ήλικία να ήπιδινη, να ήλιπξη, να λαχταρή. Καμιά έρωτικό άπόλαυσις δέν άξίζει τήν πρώτη ήπιδιμία.

Ντέ Μπερνί :

— 'Ο έρωτας εινε κάτι έντελώς άκοινο, μια άρρόφστησις της ψυχής, όπου όλη μας ή λογική δέν έχει πέρασι.

Γεαργία Σάνδη :

— Τί παράξενο ! Περιμένουμε τήν εύτυχία από τόν έρωτα, αισθημα που ούτ' εκείνος που τό αισθάνεται, ούτ' εκείνος που τό έμνείει μπαρεί να τό κυριαρχήση.

Λίνι Ντέ Λεσπινάς :

— 'Ο έρωτας εινε πάντα θρηισευτής, πάνω σ' όλα τά πράγματα.

Βολταίρος :

— 'Η υποχρεωτική άγαμία εινε τόσο λογική, όσο ένα διάταγμα που θα μας έπρόστατε να ζούμε δίχως να τρώμε.

Αούθρη :

— 'Η γυναίκα που κωχιζεται για τήν ποσότητά της θα πη πως δέν συνήτησεν ακόμα τόν άνδρα που θα τήν κάμη να γίνη άπιστη. Σάρολ Λεμέλ

